

en Tanke, at enkelte af Partierne har skiftet Ordfører. Det kunde maaske tænkes, at de Ordførere, som de paagældende Partier tidligere har benyttet, netop ikke har ønsket at staa som Ordfører for det foreliggende Lovforslag. Jeg ved det ikke, jeg spørger kun! Som sagt, den Omstændighed har noget med det at gøre, at det er lidt vanskeligt her at forhandle hele denne Sag. Et æret Medlem, det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed), talte om de skarpe Stridigheder, der havde været ved anden Behandling i 1912, og saa deri et Fingerpeg i Retning af, at Forliget allerede havde været sygt ved Fødselen. Forholdet var, at der var Stridigheder ved anden Behandling med Hensyn til Sagens Forhistorie, men paa ingen Maade med Hensyn til Forliget. For dette stemte alle som een, og dette Forlig byggede ikke blot paa alle Partier her i Tinget, det byggede endogsaa paa det Lodseri, som i Øjeblikket beklager sig, nemlig Helsingørs Lodseri. Man vil paa de før af mig nævnte Spalter i Tidenden kunne finde, at Helsingørs Lodseri ligefrem har stillet Forslag om det Fordelingsprincip, som blev gennemført ved oftnævnte Forlig. Som sagt, det forekommer mig, at de ærede Ordførere ikke tilstrækkeligt har beskæftiget sig med Sagens Forløb. Det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) mindede ogsaa om, at Udvalget i 1912 i sine Bemærkninger havde erklæret sig for afmægtigt overfor Pensionsforholdet. Det ærede Medlem udtrykte det saaledes, at det ærede Medlem fra Nyborg som Ordfører havde følt sig afmægtig. Det ærede Medlem skiller her Ordførerens Udtalelser fra Udvalgets paa en ganske utilstødelig Maade. Naar Betænkningen underskrives af Medlemmerne, siger disse dermed god for Ordførerskabet. Det ærede Medlem burde dog vide, at inden Betænkningen afgives, bliver den gennemgaaet og ofte meget skarpt kritiseret i Udvalget, men naar den derefter afleveres, siger alle god for den. Men det ærede Medlem fandt det altsaa uheldigt, at vi den Gang havde erklæret os afmægtige, medens det nu havde vist sig, at der kunde fremsættes et positivt Forslag. Jeg maa rigtignok sige, at efter min Mening er Forslaget ogsaa derefter, og det ærede Medlem maa huske paa, at Forslaget ikke blot er blevet, som jeg sagde, „derefter“ med Hensyn til Provinshavnene, men man er gaaet ganske udenom den store Hindring, nemlig Ordningen af Forholdet ved Sundlodserierne, den Sten har man maattet lade ligge.

Paa et væsentligt Punkt har man altsaa ogsaa nu erklæret sig for afmægtig.

Det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) saa en Undskyldning for den Stilling, Ministeriet tildeler Sundlodserierne, deri, at disse raader over store Kapitaler, og at Forholdet derfor frembyder Vanskeligheder. Ogsaa her maa jeg henvise det ærede Medlem til at beskæftige sig lidt grundigere med Sagen. Hvis han vil se efter, hvad der findes med Hensyn til Pensionsregler for Havnene udenfor Sundlodserierne, vil han se, at Lodserierne dér sandelig ogsaa har ejet Kapitaler, meget forsvarlige Kapitaler. Den højtærede Minister har imidlertid derude ganske dristigt set bort herfra, medens han ikke tør vove det samme for Sundlodseriernes Vedkommende.

Maa jeg blot gøre en Bemærkning med Hensyn til det ofte berørte Spørgsmaal om Statsansættelse. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) udtalte sin Glæde over, at man kom nærmere og nærmere til Statsdrift og bort fra det private Initiativ. Jeg tror, at det ærede Medlem sammenblander det væsentlige og det uvæsentlige i denne Sag. Det uvæsentlige er, at Staten giver Regler om Pension, om Ansættelse og Afskedigelse o. s. v., det centrale er, at man til Dato har bibeholdt Bestemmelserne, hvorefter Lodsernes Fortjeneste er afhængig af det Initiativ og det Arbejde, som Lodserne præsterer. Dette staar, og med Rette, for en stor Del af dette Tings Medlemmer som det centrale i denne Sag. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om der ikke endogsaa under den nuværende Ordning har foreligget Tilfælde, hvor der har været Uenighed mellem Skibe, som søgte Lods, og Lodserierne i Land om, hvorvidt det var muligt for Lodserierne at sende Lods ud til Skibet uden at udsætte ham for Livsfare. Naar en saadan Meningsforskel kan opstaa under de nuværende Forhold, hvor Lodsens har en direkte Fortjeneste af at gaa ud, tror jeg, man vil løbe en stor Fare for, at Skibe i vanskelige Situationer ikke faar den Lodshjælp, de tiltrænger, hvis Lodserne en Gang ikke mere har direkte økonomisk Interesse i Skibenes Betjening.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Christian Rasmussen: Jeg maa nedlægge en Protest mod en enkelt Udtalelse